ο ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ:

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 15 ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. Χρ. 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Π. ΤΑΒΡΙΟΠΟΥΛΟΣ

Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 25

ΕΤΟΣ Α'. | ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 26 Ἰανουαρίου 1903 | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Οἰκονόμου ἀριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 8

— ΖΗΤΩ Η ΜΟΝΑΡΧΙΑ
— ΚΥΡΙΟΙ ΨΕΥΤΟΔΗΜΟΚΡΑΤΑΙ!

ΩΡΙΣΜΕΝΩΣ θὰ δράσῃ ὁ κ. Καραμπουρνιέρης εἰς τὴν παροῦσαν σύνοδον τῆς Βουλῆς.

Μᾶς τὸ προανήγγειλε προχθές, καὶ μᾶς τὸ προανήγγειλε θεατρικώτατα, ἐκφεδονήσας ἀπὸ τοῦ πορφύρου στόματος του μίαν δημοκρατικὴν ρακέταν πρώτης δυνάμεως, καταυγάσασαν ὁλόκληρον τὴν αἴθουσαν τῆς Βουλῆς.

— Ἐὰν ποτὲ ἐγένετο ἀπόπειρα μεταβολῆς τοῦ πολιτεύματος, — ἐβροντοφώνησεν — ἐπὶ τὸ μοναρχικώτερον, θὰ κουσθῇ πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἡ φωνή:

— Ζήτω ἡ Δημοκρατία!

ΚΑΛΕ τί μᾶς λέτε! Αὐτὸ μᾶς ἔλειπε ἀκόμη! Τόσο μᾶς ἔχετε ἐνθουσιάσει μὲ τὴν πολιτείαν σας, τόσον μᾶς ἔχετε καταγοητεύσει μὲ τοὺς πατριωτικοὺς ἀγῶνάς σας, τόσο μᾶς ἔχετε καταπλήξει μὲ τὶς συνταγματικὲς καντάδες σας, ὥστε τίποτ' ἄλλο δὲν ἔχομε νὰ κάνουμε παρὰ νὰ θέλουμε νὰ σᾶς παρακαλέσουμε καὶ γονυκλινῶς γιὰ νὰ γενῆτε Σουλτάνοι μας!

Ἀμάν, κ. Καραμπουρνιέρη, λυπηθῆτέ μας! Μὴ τὸ ξανατῆτε αὐτὸ τὸ χωρατὸ καὶ μᾶς κάνετε νὰ λιποθυμήσουμε ἔλοι, καὶ οἱ φανατικώτεροι ἀκόμη θαυμασταὶ τῶν ρητορικῶν πυροτεχνημάτων σας, ἀπὸ τὰ γέλοια!

— Ζήτω ἡ Δημοκρατία!

Σὲ καλό σας! Ἔχετε τίποτε ἄλλο νὰ προσθέσετε;

ΕΜΕΙΣ νὰ προσθέσουμε, ἐμεῖς νὰ σᾶς τὸ ποῦμε μια γιὰ πάντα, γιὰ νὰ τὸ ξέρετε.

Ὑπάρχει μία τάξις νοικοκυραίων στὴν Ἑλλάδα, ὀλιγάριθμη ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἡ ὁποία μέρα μὲ τὴν ἡμέρα αὐξάνει σημαντικῶς.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἔπαυσαν νὰ ἐνδιαφέρωνται γιὰ θεσμοὺς καὶ γιὰ συντάγματα. Τοὺς θεσμοὺς τοὺς βλέπουν σωριασμένους καταγῆς εἰς ἐρείπια καὶ τὰ συντάγματα κουρελιασμένα. Δὲν συνωμοτοῦν ὅμως κατὰ τοῦ καθεστῶτος. Ὄχι. Παρακολουθοῦν μόνον τὸ σωροβολισμά του, τὸ φυσικόν, καὶ περιμένουν.

ΣΕΙΣ δὲ τὸ βλέπετε τὸ σωροβολισμὸ αὐτὸ τοῦ Καθεστῶτός σας. Τὸ βλέπουν ὅμως αὐτοί, γιατὶ ἔχουν τὰ μάτια τους καθαρά, γιατὶ δὲν φοροῦνε τὰ θαμπὰ ματογυάλια τῆς Συναλλαγῆς καὶ τοῦ Συμφέροντος.

Τὸ βλέπουν τὸ σωροβολισμὸ καὶ κλαῖνε. Γιατ' εἶνε πατριῶτες ἀληθινοὶ αὐτοί. Γιατὶ πονοῦν τὸν τόπο τους, ἐπάνω στὸν ὁποῖον σεῖς καὶ οἱ ὁμοιοί σας, οἱ ὄθεν θεσμοφύλακες, οἱ ὄθεν Μαχαραγιάδες τοῦ Συντάγματος, ὀργιάζετε.

Γιατ' εἶνε ὥς τὸν λαιμὸ πιὰ ἀηδιασμένοι ἀπὸ τὰ κακώματά σας.

Γιατὶ πιστεύουν πῶς οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ ἄλλοι ἐχθροί μας δὲν ἔχουν κάνει καὶ δὲν κάνουν κάθε μέρα στὸν Ἑλληνισμὸ τόσο κακό, ὅσο κάνετε σεῖς, οἱ κατ' εὐφημισμὸν πατέρες τοῦ Ἔθνους καλούμενοι.

ΑΥΤΟΙ θὰ μιλήσουν μιὰ ἡμέρα, αὐτοὶ θὰ φωνάξουν, αὐτῶν τὴν φωνὴν «πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος» θ' ἀκούσετε.

Καὶ ἡ ἡμέρ' αὐτὴ δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ ἔλθῃ, ὅπως τὸ τραβᾶτε τὸ σχοινί.

Θὰ τὴν ἀκούσετε τὴν φωνὴν αὐτήν. Μὴν ἀνησυχῆτε. Θὰ τὴν ἀκούσετε!

Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ φωνὴ αὐτὴ δὲν θὰ θωπεύσῃ τὰ δημοκρατικά σας ὄνειρα, δὲν θὰ κελαιδήσῃ στ' αὐτιά σας τὴν γλυκείαν λέξιν τὴν ὁποίαν τόσον συχνά, ὅταν εὑρίσκεσθε ἐκτὸς τῆς ἐξουσίας, ἐπαναλαμβάνετε, δὲν θὰ σᾶς φωνάξῃ:

— Ζήτω ἡ Δημοκρατία!

Ἀλλὰ θὰ σᾶς τραγουδήσῃ ἄλλον σκοπόν, ξένον, ποὺ δὲν τὸν περιμένετε, ἀλλὰ θὰ σᾶς ἐμπύσῃ ἄλλην λέξιν, ὀλίγον ἀγρίαν, καὶ νὰ μᾶς συγχωρῆτε, ἀλλὰ θὰ σᾶς φωνάξῃ:

— Ζήτω ἡ Μοναρχία, κύριοι Ψευτοφιλελεύθεροι καὶ Ψευτοδημοκράται, κι' ἀδειαστε μας τὴν γωνιά!

Ο ΝΟΥΜΑΣ

Πρέπει νὰ προσέχῃ κανεὶς νὰ μὴν ὀξύνεται γρήγορα διότι ταυτοχρόνως κινδυνεύει νὰ λεπτυνθῇ πολὺ γρήγορα.

*
* *

Ἀπὸ τὴν χώρεν τῶν ἀνθρωποφάγων.—Ἐν τῇ μονώσει ὁ ἐρημίτης καταβροχθίζει τὴν καρδιά του, καὶ στὸ πλῆθος εἶνε σὰν ὄσκιρο ποὺ τοῦ τὴν τσόγνει. Διάλεξε λοιπόν!

*
* *

Οἱ κόλακες τῶν μεγάλων συνεθίζουν—καθὼς σ' ἀρέσκει—νὰ τοῦ λιβανίζουν γιὰ νὰ ψάλλουν καλλίτερα τοὺς ἐπαίνους τους.

ΦΡ. ΝΙΤΣΕ

ΜΕ ΤΟ ΤΡΙΩΔΙ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΑΝΑΡΙΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΕΙΑ

Ἀνηγγέλθη ὅτι ἀποφάσει καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ πρώην Ἐφέτου κ. Νικολάου Γ. Κωτσάκη ἐγείρεται ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ Ζαππείου δενδροστοιχίᾳ μνημεῖον πρὸς τιμὴν τοῦ Φαβιέρου, τοῦ Μαιζὼν καὶ τοῦ Δε-Ρινύ.

Νὰ ἀπιδίδετο εἰς ἡμᾶς πρόθεσις ὅλως ξένη πρὸς τὰς σκέψεις ἡμῶν, ἐὰν ἤθελέ τις πιστεύσει ὅτι διὰ τῶν κάτωθι γραμμῶν σκοποῦμεν νὰ λυπήσωμεν τὸν φιλόπατριν κ. Κωτσάκην ἢ νὰ ψυχράνωμεν τὴν γενναιοδωρίαν ἀνδρός, εἰς τὰς ἀτομικὰς δαπάνας τοῦ ὁποίου ὀφείλεται καὶ τὸ βάθρον τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ἀνδριάντος τοῦ μεγάλου τοῦ Ἀγῶνος στρατηλάτου.

Ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι τοῦ κινδύνου τῆς παρεξηγήσεως ταύτης, δὲν ὑποχωροῦμεν πρὸ τοῦ καθήκοντος τοῦ νὰ εἴπωμεν ὀλίγας ἀφελεῖς τινὰς ἀλήθειας, αἵτινες παντοῦ ἀλλοῦ θὰ ἦσαν περιττάι, διότι δὲν θὰ τὰς ὑπηγόρευεν ἡ ἀνάγκη, ἐδῶ ὅμως φαίνεται ὅτι εἶναι ἀπαραίτητοι.

Νομίζομεν ὅτι ἡ ἀνέγερσις ἀνδριάντος ἢ μνημείου ἐν δημοσίῳ χώρῳ, ἐν χώρῳ περιβλέπτῳ ἀνήκοντι εἰς τὸ ἔθνος ἢ εἰς πόλιν, εἶναι ἔργον τῆς πρωτεύουσίας τοῦ ἔθνους ἢ τοῦ πολίτου τῆς πόλεως, ἐν ᾧ θὰ ἐγείρῃ τὸ μνημεῖον ἰδίου τιμῆς. Καὶ μόνον χορηγοὶ ἢ ἐρανισταὶ δύνανται νὰ προσέρχωνται διὰ τῶν ἐράνων αὐτῶν οἱ πολῖται πρὸς συντέλειαν ἐκείνου ὅπερ ἀποφάσισε τὸ ἔθνος ἢ ἡ πόλις.

Αὕτη εἶναι ἡ ἔννοια τῶν μνημείων τούτων, ὅταν τὸ μάρμαρον ἢ ὁ ἐρείκαλκος των ἐξαγγέλλουν ὅτι ἐν ἔθνος ἢ μία πόλις ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπο-